

פרשת השבוע

פרשת "פינחס", במדבר כ"ה 10 – ל' 1, כ"א תמוז
תשע"ז, 14.07.2017

פרשת "פינחס" – במדבר פרק כה

(א) וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחֲל הָעַם לָזְנוּת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב:

(ו) וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בָּכִים פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (ז) וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֱהֲרֹן הַלֵּהָן וַיִּקֶּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: (ח) וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶה וַיִּדְקַר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יב) לָכֵן אָמַר ה'נְתַן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (יג) וְהִיתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהֵיו וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יד) וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְדִינִית זְמָרִי בֶּן סֵלּוּא נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעוֹנִי: (טו) וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְדִינִית כְּזָבִי בַת צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא:

=====

אלא זו עצה שיעץ בלעם הרשע על ישראל (לבלק מלך מואב):

אמר לו: עם זו שאתה שונא, רעב הוא לאכילה, וצמא הוא לשתייה, ואין להם שיאכלו וישיתו אלא מן בלבד.

לך ותקן להם קובות, והנח להם מאכל ומשתה, והושב בהן נשים יפות בנות מלכים,

כדי שיזנו העם לבעל פעור ויפלו ביד המקום.

מיד הלך ועשה בלק כל מה שאמר לו בלעם הרשע.

מסכת אבות דרבי נתן פרק א ד"ה

קנאת פנחס
איזו קנאה!
קם, לוקח, בא
בתוככי קבה

שוחט
על חטא
נשיא השמעוני
לא רך לבו על
על מדינית.

לחוס? מה פתאם? מה הוא?
חוסה המדינה?
אך בלילה באהלו
פנחס סובל מנדודי שנה

כהנת עולם, רבנות ראשית,
קבל עד סוף כל הזמנים
אך בעוד כל בני ישראל
בשלוה ישנים

עיני מדינית מתות
נבטות בו מתוך הסדינים.

בארי צימרמן, מתוך ספרו:
דורש טוב לתורה

הווי אוהב את הבריות....

הלל אומר, הני מתלמידיו של
אהרן, אוהב שלום ורודף שלום,
אוהב את הבריות ומקרן לתורה.

משנה • סדר נזיקין • מסכת אבות • פרק
א • משנה יב

"פרשת פינחס". פרשת פינחס עוסקת בשורה ארוכה של נושאים בנוסף לעלילות פינחס, שבהן נרחיב בהמשך:
א. מיפקד נוסף של השבטים והפעם לשם חלוקת נחלות בארץ המובטחת שטרם נכבשה (פרצליצה בלעז).
ב. סוגיית בנות צלפחד שנאבקות קוממיות כנגד נישולן מנחלה מובטחת בגין היותן נשים נטולות אח, וזכות להבזק מגדרי/פמיניסטי נדיר של הכרה מצד ה' ומשה על היותן כמעט במעלת בן אדם מסוג זכר.
ג. פרשת העברת ההנהגה ממשה ליהושע בן-נון, בטרם יעלה בפרקים הבאים על הר נבו, לראות מנגד את ארצו, שאליה לא יבוא.
ד. רשימה ארכנית, מפורטת ומייגעת של כל הקורבנות אותם מצווים הכוהנים להעלות לה', תזכורת לימים שבהם התקשורת של האדם עם אלוהיו, חייבה תעשיית בית מטבחים שלמה. (ויש בקרבנו יהודים הזויים ובעיני עובדי עבודה זרה שכבר משחזים סכינים ורוצים להשיבנו לשם..)

אך הסוגיה העיקרית בפרשה, היא זו בה מככב פינחס.
בשבוע שעבר הבאנו מדרש חז"ל שהציג את בלעם כנביא במדרגת משה. הפעם נביא את הקול המנוגד, הנפוץ יותר בקרב חז"ל. בלעם לפי קול פרשני זה הוא רשע ושונא ישראל. את דברי הברכה הוא נושא ככלי שה' משתמש בו לבטא את גדולת עמו ישראל ושל עצמו. המדרש שהבאנו כאן מספר לנו שכשראה בלעם כי לא יוכל לישראל בשדה הקרב, וזיהה את הקוד לחוסנו של עם ישראל כ"עם לבדד ישכון", הוא מייעץ לבלק אסטרטגיה של פיתוי על ידי נשות מואב היפות והנאצלות ביותר, דבר שיביא להתבוללות ולהתפרקות מבפנים. המדרש מראה לנו את עוצמת אימוץ ההמלצה על ידי בלק בכך, שהוא מזהה את כזבי בת צור כבתו של בלק שנשלחת על ידו להצליח במשימה הלאומית שבה הוא עצמו כשל. ואכן ניראה שהאסטרטגיה עובדת. במגיפה נספים 24,000 מבני ישראל עד שפינחס מקנא לה', ומשפד בחניתו את הזוג בשעת המעשה בקובת אוהלם למוות. ואז – נפסקת המגיפה, ניצל העם, ופנחס זוכה בפרס הגדול – כהונת עולם.

גם בימים אלה יש בקרבנו רבנים מקבלי שכר מהמדינה, כמו אלו שכתבו ספר הלכה רצחני וגזעני כנגד "גויים" כמו "תורת המלך", וכאלה שמלבים רוח גבית למבצעי "תג מחיר" ונקמות רצחניות למיניהן. נמנים עליהם רבנים מרכזיים מלב הציונות הדתית, חלקם תומכים בהם, וחלקם אינם זועקים נגדם. קנאותו של פינחס ושכרו, עומדת בבסיס הדיון ההלכתי המעוות והמסוכן שהם מפתחים.

תופעת הפרשנות הרבנית הנפשעת, המעלה על נס את הקנאות הרצחנית והמתוגמלת של פינחס חייבת לעורר לפעולה מעשית של חברה יהודית ודמוקרטית המתגוננת מפני המכרסמים בה מבית.

מדרש "מאיר פנים"

הדברים שבמסגרות מכוונים בעיקרם למחשבה, ושיחה, לא לקריאה בציבור

שבת בכפר

מילים ולחן: מתתיהו שלם

נטו צללים על פני הגבעות,
ימות החול חלפו, עברו.
הרחק הרחק נצתו נגוהות,
כוכבי שבת מה יפו, נהדרו:

יום שבת, יום מנוחה, בארץ הברוכה.
שבתון!
לבשו הדר פני הכפר ביום השבת.

שלוות השקט בניר בשדה.
המחרשה תדם, תנוח.
בגן בחורש, זמר תועה,
נגון שבת אל היקום שלוח.

מי האיש

מילים: מתוך תהילים פרק ל"ד ; לחן: ברוך חייט

מי האיש החפץ חיים אהב ימים, לראות טוב:

נצר לשונך מרע, ושפתך מדבר מרמה:

סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורחמי:

חמדה

מילים דליה רביקוביץ' ; לחן מוני אמריליו

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה,

והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת

וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור הלך מסביב שוטף כנהר לנבע

וגלגל העין את גלגל החמה חמד.

אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,

נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,

אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פצרו את פיהן לבלע

את אדוות הנהר בחופזן וגבעול השט,

ואותו היום היה יום השביעי בשבת

וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה

ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

מבחר שירים לקבלת השבת:

ירדה השבת

מילים: יהושע רבינוב; לחן: דוד זהבי

ירדה השבת אל בקעת גנוסר,
וניחוח עתיק בשוליה.
ויעמדו מסביב הררים שושבינים
לשאת אדרתה הזוהבת.
תעלינה יונים מפגרת הים,
קבל את רוחה הלוהבת.

נשקה השבת לראשו של הברוש,
לאזוב שבסלע נשקה.
ויהי הדרדר לשרביט של מלכות
על רמות דממה מרוגגת.
משך אז התור בקולו המתוק
חמדת כסופין מעדנת.

הרטיטה שבת בחנה הגנוז
עיני חלונות מכל עבר.

ותצאנה בנות אל הערב זמר
זמירות בערגה מצלצלת.
והיתה העדנה בבקעת גנוסר
לנשמת עבריות נאצלת.

כנפי היונה

מילים: נתן יונתן ; לחן: נחצה היימן

תלם אחרון וחשך בגנה
היום אמר את סוף המנגינה .
ערב חרישי חתם את התמונה
בין אור לחשך נחה השכונה

דיג אסף חכה אחרונה

הנה כבר יום ששי פנה .

שוקי העיר, כנפי היונה

לבשו כותונות לבנה .

השלחן מוכן ונאספו כלם
גרות דולקים עם יין וחלה
יום עמל פלה, ומה שלא נישלם
אולי נתחיל מחר מהתחלה .

דיג אסף חכה אחרונה...

קיבוץ רמת יוחנן

פרשת השבוע

פרשת "פינחס", במדבר כ"ה 10 – ל' 1, כ"א תמוז

תשע"ז, 14.07.2017

מסכת קבלת שבת

לכה דודי לקראת כלה

פני שבת נקבלה

שבת שלום ומבורך!

הדלקת נרות שבת:

"ושמרו בני ישראל את השבת,

לעשות את השבת לדורותם ברית עולם;

ביני ובין בני ישראל, אות היא לעולם,

כי ישבת ימים עשה ה'

את השמים ואת הארץ

וביום השביעי שבת וינפש."

(שמות ל"א 16-17)

שירה:

הללויה

הללויה בצלצלי שמע

הללויה בצלצלי תרועה

כל הנשמה תהלל יה

הללויה.

שבת שלום!